

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 715/2567

พนักงานอัยการจังหวัดพิจิตรโจทก์ นาย ป.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 277, ป.อ. มาตรา 91, ป.วิ.อ. มาตรา 218, ป.อ. มาตรา 279, ป.อ. มาตรา 285, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตาม ป.อ. มาตรา 277 วรรคหนึ่ง, 279 วรรคสาม และวรรคสี่ ประกอบมาตรา 285 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตาม ป.อ. มาตรา 91 แม้รวมโทษทุกกระทงแล้วลงโทษจำคุกจำเลย 50 ปี ตาม ป.อ. มาตรา 91 (3) ก็ตาม แต่เมื่อโทษจำคุกแต่ละกระทงไม่เกิน 5 ปี จึงห้ามมิให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตาม ป.วิ.อ. มาตรา 218 วรรคหนึ่ง ที่จำเลยฎีกาว่า จำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้องทุกข้อหา เพราะจำเลยสำคัญผิดหรือหลงผิดในสิ่งที่ตนมิได้กระทำ จำเลยกระทำอนาจารผู้เสียหายเพียง 5 ครั้ง แต่มิได้กระทำซ้ำเราผู้เสียหาย และพยานหลักฐานโจทก์ฟังไม่ได้ว่าจำเลยกระทำความผิดอื่นนอกจากความผิดฐานอนาจารดังกล่าว การวินิจฉัยฎีกาของจำเลยในปัญหาดังกล่าวจำต้องอาศัยข้อเท็จจริงจากพฤติการณ์แห่งคดีและจากพยานหลักฐานที่ศาลล่างทั้งสองใช้ดุลพินิจรับฟังมาเป็นข้อชี้ขาดตัดสินคดี จึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ต้องห้ามมิให้ฎีกาตามบทกฎหมายดังกล่าว

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91, 277, 279, 285 จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 วรรคหนึ่ง, 279 วรรคหนึ่ง วรรคสาม และวรรคสี่ (ที่ถูก ไม่ต้องปรับบทวรรคหนึ่ง) ประกอบมาตรา 285 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาของตนและเป็นผู้สืบสันดานโดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตามกับฐานกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งเป็นผู้สืบสันดาน โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาของตนและเป็นผู้สืบสันดานโดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกกระทงละ 9 ปี 4 เดือน รวม 3 กระทง ฐานกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งเป็นผู้สืบสันดานโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ จำคุก 4 ปี ฐานกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งเป็นผู้สืบสันดาน โดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นซึ่งมิใช่อวัยวะเพศล่วงล้ำอวัยวะเพศของเด็กนั้น โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม จำคุกกระทงละ 9 ปี 4 เดือน รวม 38 กระทง จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาของตนและเป็นผู้สืบสันดานโดยเด็กนั้น

จะยินยอมหรือไม่ก็ตาม คงจำคุกกระหนละ 4 ปี 8 เดือน รวม 3 กระหน เป็นจำคุก 12 ปี 24 เดือน
ฐานกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งเป็นผู้สืบสันดานโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ
โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ คงจำคุก 2 ปี ฐานกระทำ
อนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งเป็นผู้สืบสันดาน โดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นซึ่งมิใช่
อวัยวะเพศล่วงล้ำอวัยวะเพศของเด็กนั้น โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดย
เด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม คงจำคุกกระหนละ 4 ปี 8 เดือน รวม 38 กระหน เป็นจำคุก 152 ปี
304 เดือน รวมจำคุกทั้งสิ้น 166 ปี 328 เดือน เนื่องจากความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกิน
สิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาของตนและเป็นผู้สืบสันดานโดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตามตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา 285 และฐานกระทำอนาจารแก่
เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งเป็นผู้สืบสันดานโดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นซึ่งมิใช่อวัยวะเพศล่วงล้ำ
อวัยวะเพศของเด็กนั้น โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดย
ใช้กำลังประทุษร้ายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 279 วรรคสี่ ประกอบมาตรา 285 มีอัตรา
โทษจำคุกอย่างสูงเกินสิบปีขึ้นไป เมื่อรวมโทษทุกกระหนแล้วคงให้จำคุก 50 ปี ตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3) จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษายืน จำเลยฎีกา
ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นว่า จำเลย
มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 277 วรรคหนึ่ง, 279 วรรคสาม และวรรคสี่
ประกอบมาตรา 285 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ลงโทษทุกกรรมเป็น
กระหนความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ลดโทษให้กระหนละกึ่งหนึ่งตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว ฐานกระทำชำเราเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาของ
ตนและเป็นผู้สืบสันดาน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม คงจำคุกกระหนละ 4 ปี 8 เดือน รวม 3
กระหน เป็นจำคุก 12 ปี 24 เดือน ฐานกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งเป็นผู้
สืบสันดาน โดยใช้กำลังประทุษร้าย จำคุก 2 ปี ฐานกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่ง
เป็นผู้สืบสันดาน โดยใช้วัตถุหรืออวัยวะอื่นซึ่งมิใช่อวัยวะเพศล่วงล้ำอวัยวะเพศของเด็กนั้น โดยเด็ก
นั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย คงจำคุกกระหนละ
4 ปี 8 เดือน รวม 38 กระหน เป็นจำคุก 152 ปี 304 เดือน รวมจำคุกทุกกระหน 166 ปี 328 เดือน
แม้รวมโทษทุกกระหนแล้วลงโทษจำคุกจำเลย 50 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (3)
ก็ตาม แต่เมื่อโทษจำคุกแต่ละกระหนไม่เกิน 5 ปี จึงห้ามมิให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตาม
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218 วรรคหนึ่ง ที่จำเลยฎีกาว่า จำเลยให้การ
รับสารภาพตามฟ้องทุกข้อหา เพราะจำเลยสำคัญผิดหรือหลงผิดในสิ่งที่ตนมิได้กระทำ จำเลย
กระทำอนาจารผู้เสียหายเพียง 5 ครั้ง แต่มิได้กระทำชำเราผู้เสียหาย และพยานหลักฐานโจทก์ยัง
ฟังไม่ได้ว่าจำเลยกระทำความผิดอื่นนอกจากความผิดฐานอนาจารดังกล่าว การวินิจฉัยฎีกาของ
จำเลยในปัญหาดังกล่าวจำต้องอาศัยข้อเท็จจริงจากพฤติการณ์แห่งคดีและจากพยานหลักฐานที่
ศาลล่างทั้งสองใช้ดุลพินิจรับฟังมาเป็นข้อชี้ขาดตัดสินคดี จึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ต้องห้าม
มิให้ฎีกาตามบทกฎหมายดังกล่าว ที่ศาลชั้นต้นรับฎีกาของจำเลยมาจึงเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่
รับวินิจฉัย พิพากษายกฎีกาของจำเลย

องค์คณะ

ธีระศักดิ์ วรวิงศ์ · เขต กวีบริบูรณ์ · ปฎิญา สุตรสุวรรณ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/715/2567>